

LEJER I RANDERS

Særnummer 71 • Efterår 2013

Beboerlisten er Randers Lejerforenings liste. De første syv kandidater er alle aktive i lejerforeningens arbejde. De otte kandidater på billedet kender de fleste af vores medlemmer, for de er aften efter aften, uge efter uge at træffe på foreningens kontor – oftest travlt optaget af at hjælpe lejere, der er kommet i klemme. Fra venstre er det: Martin Greve Laursen, Søren Jørgensen, Kai Jensen, Nicholine Erdman Andersen, Bjarne Overmark, Kim Kristensen, Stefan Heilskov-Rousing og Jens Laursen

Det handler om prioritering

Støt Beboerlisten ved byrådsvalget den 19. november

*af Kim Kristensen,
formand for Randers
Lejerforening*

De første syv kandidater på Beboerlisten arbejder i lejerforeningens kontorer eller bestyrelse. Længere nede på listen finder vi endnu flere af de aktive i Torvegade 14 eller tillidsrepræsentanter for lejerne rundt om i byen. Det er vigtigt, at nogle af dem kommer i byrådet.

Vi har store resultater i Randers. Vores rådgivning og sagsbehandling skaffer hvert år millionbeløb hjem til lejere, som bliver opkrævet for

høje huslejer. Og hvert år forhindrer vi - sammen med de aktive lejere - at der foretages ulovlige lejestigninger for millioner af kroner. Randers har de laveste huslejer, der er målt i landets store byer.

Lejerne har fjender i byrådet

Lejernes fjender i byrådet mener, at lejeniveauet i Randers er for lavt. Fra borgerligt hold kommer der jævnligt forslag om, at byrådet skal hjælpe til med at få lejen sat i vejret. I loven er der indbygget en lejerbeskyttelse, som udstikker regler for, hvor høj en husleje kan blive. Det er det, som i daglig tale hedder

omkostningsbestemt leje. Og det store problem er, at byrådet kan beslutte, at disse regler ikke længere skal gælde i Randers.

Fri lejefastsættelse

Lejernes fjender kalder det "fri lejefastsættelse". I praksis betyder det, at de regler, vi bruger i Huslejenævn og Boligret for at holde huslejen i ro, sættes ud af kraft i Randers. Vi kan ikke længere arbejde for lejernes ret – for lejerne har ingen ret. Udlejerne kan opkræve den al den leje, de kan presse ud af lejerne. Det vil være en katastrofe for lejerne – det vil være en katastrofe for byen.

Rod i boligforeningerne

Det kommunale tilsyn med almene boliger kommer til at spille en stor rolle de kommende år. Hele sektoren roder. Man kan bare nævne konkursen i Randersegnens Boligforening, millionoverskridelsen af budgettet for den ulovlige opførelse af Randers ElitesportsCollege - og nu på det sidste opløsningstendenserne i Randers-Bolig. Situationen er uoverskuelig - for den enkelte lejer, for de enkelte afdelingsbestyrelser og i et vist omfang også for boligforeningernes hovedbestyrelser.

fortsættes side 2

Returernes ved varig adresseændring

Afsender:
Randers Lejerforening
Torvegade 14, 1.
8900 Randers

POST
PP
DANMARK
B

LEJER I RANDERS

Særnummer 71 Efterår 2013

Lokaludgave af Lejer i Danmark
Udgivet af Danmarks Lejerforeninger.
Oplag: Ca.8.500.
Tryk: OTM, Postboks 209; 7430 Ikast.
Redaktion: Jakob Lindberg (ansvh.),
Bodil Kjærum og Henrik Stougaard.

Danmarks Lejerforeninger:

Telefon: 33 33 99 25; Fax: 33 33 99 41
Hjemmeside: www.dklf.dk
Postadresse: Sankt Peders Stræde 2, 1., 4000 Roskilde

Daglig Ledelse:

Bodil Kjærum (Roskilde), Landsformand.
Kim Kristensen (Randers), Næstformand.
Søren Ramsing (Sydfyn), Kasserer.

Landssekretærer:

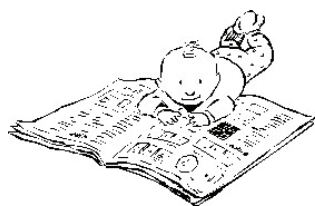
Jakob Lindberg (Køge) og Henrik Stougaard (Roskilde).

Kontingent:

Det lokale medlemskontingent mv. fastsættes lokalt.

Redaktionen af dette blad er afsluttet 1. juni 2013

Vinter 2013-2014, deadline: 15. december 2013
Forår 2014, deadline: 15. marts 2014

KORT OM DANMARKS LEJERFORENINGER

Danmarks Lejerforeninger blev stiftet i 1995.

Stiftelsen skete på baggrund af en række lejerforeningers ønske om en landsdækkende organisation, som er uafhængig af partipolitiske interesser.

Indmeldelse i Danmarks Lejerforeninger sker altid gennem en lokalforening: Den nærmeste lejerforening, der er tilsluttet Danmarks Lejerforeninger.

Danmarks Lejerforeninger betragter det som een af sine opgaver, at sikre de bedst mulige betingelser for det frivillige ulønnede arbejde i lokalforeningerne. Aktiviteterne omfatter derfor blandt andet:

Gratis kurser, udgivelse af bladet „Lejer i Danmark“ og udsendelse af informationspjecer om lejernes rettigheder.

Skulle man ønske yderligere informationer, eksempelvis Danmarks Lejerforeningers Love eller Princip & Arbejdsprogram, kan disse findes på www.dklf.dk/DL, men man er også velkommen til at kontakte os.

ABONNEMENT PÅ LEJER I DANMARK

Dette blad – Lejer i Danmark, eller lokaludgaver heraf – sendes gratis til medlemmer af Danmarks Lejerforeninger, samt til en række relevante institutioner, organisationer og personer. Hvis man ikke er blandt disse, og ønsker at modtage bladet uden samtidig at blive medlem af Danmarks Lejerforeninger; kan man tegne abonnement på bladet ved henvendelse til hovedkontoret. Prisen for et helt år er 120 kr.

RANDERS LEJERFORENING

Torvegade 14, 1. sal
8900 Randers

Foreningens kontortider:

Søgne tirsdage og torsdage 18.30 - 21.00
Samt i øvrigt efter aftale.
Tlf: 86 42 91 14
Fax: 86 41 65 22

Beboerlisten

v/ Randers Lejerforening,
Torvegade 14, 1. sal; 8900 Randers
Tlf: 86 42 91 14
Fax: 86 41 65 22

Byrådsgruppen i Randers

Byrådsmedlem Bjarne Overmark,
Torvegade 14, 1. sal, 8900 Randers.
Mob: 22 21 37 55.

Lone Donbæk Jensen,
Vester Tværvej 14, 8920 Randers NV
Tlf: 22 37 21 17

Det handler om prioritering

Fortsat fra forsiden

Brug for faglig indsigt

Derfor kommer det kommunale tilsyn til at spille en stor rolle for at få styr på situationen. Hidtil har det være Beboerlistens to medlemmer af byrådet, der har haft den faglige indsigt og har haft gennemslagskraft nok til at sætte fokus på lejernes rettigheder – i stedet for blot at vælge lette, administrative løsninger. Det bliver svært for lejerne i de almene boliger, hvis ikke Randers Lejerforening er godt repræsenteret i den kommende byrådsperiode.

Lokalpolitik er ikke landspolitik

Vi, der stiller op, er ikke enige om alting. Nogle af os er medlemmer af politiske partier, andre er ikke - når vi diskuterer landspolitik, kan der godt blive talt højt. Men vi er enige om, at lokalpolitik ikke er landspolitik. Vi kan lægge ideologierne på hyl- den, for i byrådet handler det hovedsageligt om at administrere de love, der vedtages i Folketinget.

Det handler om at prioritere

Lejerforeningens generalforsamling har vedtaget, at ”vi skal være dem, der for-

svarer de små i skolegården”, som Bjarne Overmark, der har repræsenteret Beboerlisten i byrådet gennem tyve år, plejer at udtrykke det. Derfor vil vi også i den kommende byrådsperiode have fokus på at modarbejde nedskæringer på ”de bløde” områder og tværtimod skabe forbedringer for børn, handicappede, socialt udsatte, for skolerne og på ældreområdet. Vi vil stadig påtage os rollen som borgernes vagthund i byrådet.

Hjælp Randers Lejerforening i byrådet – stem på Beboerlisten den 19. november.

Stem som LEJER!

Husk at stemme ved kommunalvalget, nu den 19. november 2013: Det er ikke kun beslutningerne i Folketinget der har betydning for de ca. 40% af Danmarks husstande der bor til leje. For lejerne er det lige så vigtigt, at de partier og kandidater, der bliver valgt lokalt, går ind for en lejervenlig politik. En politik der indtænker forholdene for den del af kommunens borgere der bor til leje enten hos private udlejere eller hos de almene boligselskaber.

Det er for eksempel yderst vigtigt at partierne og deres kandidater går ind for at boligreguleringsloven skal gælde i kommunen efter valget. Det er nemlig et spørgsmål kommunalbestyrelsen / byrådet tager stilling til. Og vælger byrådets flertal, at loven ikke skal være gældende, kan lejerne i de private udlejningsejendomme se frem til meget kraftige huslejestigninger. Der kan nemt blive tale om fordobling af huslejen. Gennemsnitligt ligger lejen omkring 40% højere, i de kommuner hvor loven ikke gælder. Hvis boligreguleringsloven er sat ud af kraft i kommunen, er det ikke alene lejerne der bliver presset økonomisk, men også kommunen, for den får langt større udgifter til boligsikring og boligydelse. - Orienter dig, om hvilke af de lokale kandidater der går ind for, at boligreguleringsloven skal gælde i din kommune.

Udgiften til boligsikring og boligydelse kan kommunen også på anden måde have indflydelse på, når det drejer sig om privat boligudlejning. Her kan kommunen nemlig vælge aktivt at bruge huslejenævnet eller konsekvent at henvise til en lejerforening, hvis huslejen ser ud til at være for høj i forhold til det lejedes værdi. Denne form for praksis fører ret ofte til en nedsættelse af huslejen og giver dermed generelt store sparede beløb både for lejerne og for kommunen. - Orienter dig, om politikerne går ind for, at huslejenævnet skal inddrages, hver gang der er den mindste tvivl om, hvorvidt den leje, der søges boligsikring eller boligydelse til, er for høj.

Kommunen har også på andre måder stor indflydelse på hvordan den samlede udvikling på boligområdet udvikler sig. I mange kommuner er der f.eks. blevet bygget nye store almene boliger og renoveret ældre almene boliger, hvilket ofte har ført til meget høje huslejer. Intentionen har ofte været at tiltrække økonomisk resursestærke familier til disse boliger, men ofte er det ikke det der reelt sker. I stedet burde der i langt højere grad tages udgangspunkt i at bygge og renovere med sigte på, at langt flere borgere får en bolig de selv kan betale. En bolig hvor det ikke er en nødvendighed, at kommunen skal bidrage med store tilskud til boligsikring og boligydelse. - Orienter dig, om politikerne har mest fokus på de fine prestigeprojekter, eller om udgangspunktet er at sikre gode betalelige boliger for alle.

Det har også stor betydning, hvordan de politikere og den forvaltning, der tager sig af byplanlægning, tilsyn med boligers standard mv. fungerer. Helt konkret er håndteringen af dårligt vedligeholdte ejendomme, ejendomme ramt af skimmelsvamp, ansøgninger om sammenlægning og nedlæggelse af lejligheder eksempler der har stor betydning. Tidligere har vi her i bladet haft omtale af sager vedrørende skimmelsvamp og i dette nummer af bladet omtales en ulovlig nedlæggelse af udlejningsboliger side 1 og 2. Det er endnu et konkret eksempel på, hvor vigtigt det er, at vi alle husker at stemme den 19. november, så der rundt om i kommunerne kan blive indvalgt flest mulige af de lokale politikere, der reelt varetager lejernes interesser.

Bodil Kjær, Landsformand

PRIVAT UDLEJNING

Ny dom styrker småhuslejere i landsbyer

Huslejenævnene har pligt til at henvise til konkrete sammenligningslejemål, når de fastsætter lejen i småhusejendomme. Det giver lejerne bedre muligheder for at vinde sagen, hvis udlejer anker sagen til boligretten.

Af Jakob Lindberg

Lejere i småhuse uden for de store byer er lige siden reglernes indførelse i 1994 blevet ladt i stikken af retssystemet. Det skyldes, at selv om huslejenævnet har nedsat lejen efter boligreguleringslovens bestemmelser, så taber lejerne ofte deres sag, når den går videre i boligretten. Det skyldes, at der i boligretten kræves bevis i form af såkaldte sammenligningslejemål. Lejen i de fremlagte sammenligningslejemål, skal så passe til den leje, huslejenævnet har fastsat. Hvis lejeren ikke selv kan finde sådanne sammenligningslejemål, taber de sagen.

Lejen nedsat

En enlig mor flyttede i slutningen af 2010 ind i en lejlighed i en lille landsby på Sydsjælland. Huset hun boede i var et såkaldt småhus. Det betyder at huset har mindre end 7 lejemål. Hun fik ved Køge Lejerforenings hjælp indbragt sagen om huslejens størrelse for huslejenævnet i Næstved, som i 2012 nedsatte den månedlige leje med 1000 kr om måneden. Lejenedsættelsen skulle gælde fra indflytningstidspunktet.

Så vidt så godt. Kort efter fraflyttede lejeren.

Udlejeren - en lokal entreprenør - var ikke tilfreds med afgørelsen og ankede til boligretten. Her krævede udlejers advokat, at lejeren skulle bevise med henvisning til sammenligningslejemål at lejen var for høj.

Sammenligningslejemål

Et anvendeligt sammenligningslejemål i en småhussag er en større ejendom, der er beliggende i samme område

og har nogenlunde den samme kvalitet som den lejlighed sagen drejer sig om. Samtidig skal lejen i sammenligningslejemålet være reguleret efter Boligreguleringslovens § 7. Det betyder at der jævnlige skal ske huslejeforhøjelser efter bestemmelserne i § 7.

I landsbyer, stationsbyer og lignende rundt omkring i landet er der typisk ikke nogen ejendomme, der opfylder disse krav til sammenligningslejemål. Der er i det hele taget meget få ejendomme uden for de store byer, hvor der er mere end 7 lejemål i samme ejendom.

Spørgsmål til huslejenævnet

Hverken Køge Lejerforening eller lejeren kendte til anvendelige sammenligningslejemål, og de store ejendomme inde i Næstved kunne ikke bruges, fordi lejeniveauet er højere i en stor by end i en landsby. I løbet af retssagen stillede lejers advokat derfor spørgsmål til Næstved Huslejenævn for på den måde at få oplyst, hvilke sammenligningslejemål nævnet havde brugt.

Selv om huslejenævnets formand blev indkaldt som vidne, ville han ikke - eller kunne ikke - svare på hvilke sammenligningslejemål, huslejenævnet havde anvendt.

Det endte med, at der blev afsagt en *deldom* om dette procedurespørgsmål. Dommerne besluttede at sagen skulle hjemvises, dvs. sendes tilbage til huslejenævnet med pålæg om, at enten skulle nævnet pege på sammenligningslejemål eller også skulle lejen i stedet fastsættes efter et såkaldt skyggebudget. Ved et skyggebudget kan man nå

frem til en helt præcis lejefastsættelse for den pågældende ejendom.

Landsretten

Boligrettens dom skete med dommerstemmerne 2-1. Udlejers advokat ankede derfor sagen til Østre Landsret.

Landsrettens dom faldt den 13 september og begrundelsen skal citeres i sin helhed:

- Efter bevisførelsen om grundlaget for huslejenævnets afgørelse lægges det til grund, at nævnet ikke har anvendt konkrete sammenligningslejemål. Herefter og henset til ejendommens karakter finder landsretten, at huslejenævnet burde have indhentet oplysninger med henblik på udarbejdelse af et skyttebudget, jf. boligreguleringslovens § 29 c, stk.1, 4. punktum, og landsretten stadfæster derfor boligrettens dom.

Hvad nu?

Huslejenævnet er nu nødt til at udarbejde et skyggebudget for ejendommen. Hvis udlejer stadig mener at huslejenævnet har sat lejen for lavt, kan han anke til boligretten. I så fald kommer boligretssagen til at dreje sig om enkelte poster i skyggebudgettet, og det er en langt mere fordelagtig situation for lejeren.

Kilder:

Østre Landsret 12/09 2013.

B037700 - MRE.

Retten i Næstved, 11/01 2013.

BS 13-493/2011

Lejers advokat ved retten i

Næstved var Morten Tarp.

I Østre Landsret var lejer repræsenteret af Jakob Busse.

Boligministeren misinformerer stadig

Boligminister Carsten Hansen vedligeholder myten om at organisationerne ikke er enige om Enighedslisten. Efter al sandsynlighed er det nogle politiserende embedsmænd, der står bag.

Af Jakob Lindberg

I vinternummeret 2011-12 af dette blad satte vi fokus på den misinformation, der florerede i Folketinget om den såkaldte Enighedsliste. Både Carsten Hansen som nyudnævnt boligminister og Louise Elholm som boligordfører for Venstre forsøgte at påstå, at organisationerne bag enighedslisten i virkeligheden ikke var enige om indholdet.

Det blev dementeret fra vor side, og derefter gik organisationerne sammen med ministeren i gang med et nyt forhandlingsforløb, hvor man gik et skridt videre og udmøntede Enighedslisten i forslag til paragraffer til en ny lejelov.

De fem organisationer - Danmarks Lejerforeninger, Lejernes LO, Bosam på lejersiden og Ejendomsforeningen Danmark, Danske Udlejere på udlejersiden gik endnu engang konstruktivt og seriøst ind i denne fase af forhandlingerne. Endnu en gang nåede man til enighed og afleverede resultatet til ministeren.

I en mail af 8. maj henholdsvis 14. maj 2013 til formændene for udlejer- og lejerorganisationerne kom ministeriet ved kontorchef Frank Bundgaard med et nyt forslag til yderligere elementer der skulle indgå i lejeloven.

- et forslag om pristalsregulering af huslejen i privat udlejningsbyggeri
- forslag om ændrede varslingsregler
- forslag om ændrede regler for istandsættelse ved fraflytning mm.
- forslag om ændrede vedligeholdelsesregler.

Provokation

Meningen med at fremsætte disse forslag var, at bryde enigheden mellem de fem organisationer. Grunden til at det overhovedet var lykkedes at nå til enighed var, at organisationerne alle havde accepteret den grundpræmis, at *lejelovsreformen skulle respektere den balance mellem lejer- og udlejersiden, der findes i den nuværende lejelovgivning.*

Dette fremgår klart af kom-

missioriet for forhandlingerne.

Havde man ikke forhandlet under denne grundpræmis, ville man aldrig være kommet til enighed. De skiftende ministre for boligområdet og deres topembedsmænd har i de 8 år forhandlingerne er foregået kendt, og stiltiende accepteret, at dette var vilkåret for forhandlingerne.

Men meget tyder på, at topembedsmændene i virkeligheden ikke ønskede, at forhandlingerne skulle føre til noget resultat. Derfor fremprovokerede de et sammenbrud i forhandlingerne ved at fremsætte de tre forslag. Man vidste f.eks., at lejerorganisationerne aldrig ville acceptere forslaget om pristalsregulering af lejen.

Sammenbrud

Ingen af organisationerne støttede boligministeriets supplerende forslag. Men med hensyn til spørgsmålet om, hvordan man skulle reagere på forslaget, opstod der sprækker mellem de fem organisationer.

Flere af organisationerne mente, at man skulle møde

op til forhandlingerne med ministeriet om de nye forslag. Bosam og Danmarks Lejerforeninger reagerede derimod med at sende ministeriet et svar med følgende indhold:

De to organisationer konstaterede at ministeriets forslag til nye ændringer afveg markant fra det hidtil aftalte. Enkelte aftalte elementer var ikke medtaget, og til gengæld er der medtaget nogle nye. Forslaget ville udvide omfanget af forhandlingerne i den såkaldte fase 3 betydeligt. De nye elementer ville modvirke både bestræbelserne på forenkling og „balancen mellem lejere og udlejere“. Sidst men ikke mindst var der dele, der klart overskred kommissoriet for forhandlingerne.

På den baggrund mente de to organisationer ikke at det ville være formålstjenligt at diskutere ministeriets forslag.

Ministeriets topforhandler reagerede på dette brev ved at meddele organisationerne, at forhandlingerne om Enighedslisten hermed var brudt sammen.

Motiverne

Men hvilke motiver kan ministeriets embedsmænd have i at sabotere lejelovsforhandlingerne, når man nu er så tæt på at nå et resultat?

Svaret er. *politisk magelighed*. Siden VK-regeringen trådte til i 2001 har boligpolitikken på det private udlejningsområde været lagt død.

Hvis en politiker på den liberalistiske fløj foreslog fri huslejeafstans, kunne ministeren afvise det med argumentet: Vi må vente med at diskutere dette forslag til de igangværende forhandlinger mellem lejer- og udlejerorganisationerne er bragt til ende. Det samme kunne man sige til politikere fra venstrefløjen, der foreslog forbedringer for lejerne.

Det har derfor været en kæmpe fordel for embedsmændene, at lejelovsforhandlingerne nu har været i *otte år!* Man har været fri for at tænke tanker, man har været fri for at finde løsninger. Man har fået organisationerne til at spille med i et skuespil, der aldrig var bestemt til at skulle ende.

Uærlighed

Man kan måske ikke bebrejde embedsmændene deres magelighed. Men man kan bebrejde boligminister Carsten Hansen for hans eftergivenhed over for embedsmændene - og man kan bebrejde ham, at han ikke siger sin mening ærligt.

Carsten Hansen fortsætter med at misinformere offentligheden. På et møde for boligpolitiske eksperter den 10. september i København gentog han på et spørgsmål fra en advokat, den påstand, at organisationerne ikke var enige om enighedslisten.

Det er og bliver usandt - Carsten Hansen. Organisationerne er enige om den formulering af enighedslisten, der foreligger nu - ligesom de har været enige om hver eneste af de foregående udgaver af listen, der på forskellige tidspunkter har været sendt til de forskellige ministre for området.

Pas på med forbrugsregnskaber

Hvis man ikke ser sig for, kan man nemt blive snydt til at betale ulovlige beløb ved siden af huslejen

Af Jakob Lindberg

Da den nuværende lejelovgivning blev skabt i 1960-erne besluttede Folketinget at begrænse det man kalder „aftalefriheden“. I stedet skabte man et sæt ufravigelige regler, som udlejerne måtte indordne sig under. Derfor står der mange steder i lejeloven, at ..“§ xx ikke ved aftale kan fraviges til skade for lejer.“

Der er f.eks. ikke aftalefrihed, når det gælder udlejning af lejligheder i større ejendomme i byerne. Her *skal lejen beregnes* efter reglerne i boligreguleringsloven.

Kreative udlejere

Dette medførte, at kreative udlejere lavede lejekontrakter, hvorefter lejereren skulle betale en række udgifter som acontobeløb ved siden af huslejen. Jo flere penge, man kan opkræve ved siden af huslejen, jo mere bliver der som ren fortjeneste til udlejeren.

Derfor ser man tit annoncer for lejligheder med formuleringen: „Husleje 8.000 kr/mdl + forbrug“. Når lejereren så skal betale den første måneds leje, opdager han at det koster 9.500 kr, nemlig 8.000 i leje og 1.500 i „forbrug“.

Kun tre forbrugstyper er lovlige at opkræve

Højesteret har i en dom fra 2009 slået fast, at der kun er tre slags beløb, som lovligt kan opkræves *ved siden af*

huslejen. Det er a conto *varme*, a conto *vand* og *antenneafgift*. Og de kan kun opkræves, hvis udlejer nøje følger reglerne om henholdsvis varmeregnskaber, vandregnskaber og antenneregnskaber.

For vands vedkommende er det desuden en betingelse, at der er opsat egnede forbrugsmålere i hvert enkelt lejemål. Hvis ikke der er det, er vandudgiften en del af huslejen og kan ikke opkræves som et a conto vand beløb.

Et eksempel

En ældre lejer i en ejendom med 10 lejemål har i mange år betalt den såkaldte „omkostningsbestemte leje“, som er fuldt lovligt. Hendes leje for en lejlighed på 50 kvadratmeter er 2.500 kr om måneden. Ud over det skal hun betale 600 kr om måneden i a conto varme. Udlejer laver varmeregnskab en gang om året og de 600 kr passer meget godt med hendes gennemsnitlige forbrug. Da der ikke er individuelle vandmålere i hendes lejlighed er vandforbruget en del af huslejen.

Nu synes udlejeren ikke, at han får nok ud af det, så de nye lejere, der flytter ind, får besked på, at lejen er 2.500 kr om måneden og 600 kr i a conto varme. Men derudover skal de også betale „vandbidrag..300 kr“, „administrationsbidrag..200 kr“ samt kontingent til grundejerforenin-

gen (50 kr). I alt skal de nye lejere af med 3.650 kr hver måned, hvor den ældre dame kun betaler 3.100 kr.

En sådan praksis er ulovlig.

Ulovligt

Hvis man har betalt ulovlige a conto beløb, og udlejer ikke har aflagt vand- eller varmeregnskab, har man krav på at få pengene retur tre år tilbage. At man kun kan kræve tilbagebetaling for tre år skyldes, at der er en generel forældelsesfrist på tre år for sådanne fordringer.

Set fra udlejerside kan det synes urimeligt, at en lejer skal slippe for at betale varme, blot fordi udlejer har glemt at aflægge varmeregnskab. Lejereren har jo modtaget varmen og må betale for det. Men man kan betragte det som en slags straf og en velbegrundet straf.

Hvis en udlejer kan slippe afsted med at opkræve a conto beløb uden at aflægge regnskab, har man skabt en pengemaskine, hvor udlejeren uberettiget kan hive pengene ud af lejerne. Derfor har Folketinget og Højesteret besluttet at der skal være en hård konsekvens over for sådanne forsøg på berigelse.

Elektricitet

Betaling for el er et problem for sig. Fra gammel tid har der været mange tusinde boliger, hvor lejereren ikke har haft deres egen elmåler. I de

fleste tilfælde har elforbruget været en del af huslejen.

I andre tilfælde har udlejer opkrævet el fra lejerne ved f.eks. at fordele hele ejendommens elforbrug efter kvadratmeter. Denne metode er ulovlig. Siden 1. januar 1999 har der været pligt til at installere elmålere i hver enkelt boligenhed.

Hvis elektriciteten bruges til varme er der to lovlige betalingsformer. Enten har lejereren et direkte afregningsforhold over for elselskabet eller også betaler lejereren a conto varme til udlejeren og udgiften indgår i varmeregnskabet, f.eks. fordi elektriciteten bruges til opvarmning. Der skal i så fald ske en fordeling af udgiften ved hjælp af bimålere.

Hvis der ikke er elmålere i hver enkelt lejemål, kan der ikke opkræves el, hverken til varme eller andre formål.

Huslejenævn

Tvister om betaling for forbrug er efterhånden en meget hyppig sagstype i huslejenævnene. Der er efterhånden ingen vaklen, når det drejer sig om opkrævning af a conto vand. Her bliver udlejeren dømt til at betale bidragene tilbage, hvis der ikke er individuelle vandmålere i hvert lejemål.

Derimod er der forvirring, når det drejer sig om betaling for el, der ikke bruges til varme. Her er det en almindelig

opfattelse i nævnene, at man ikke har kompetence til at afgøre den slags tvister. Derfor afvises sagerne, og en lejer der har betalt ulovlige a conto beløb, bliver henvist til at anlægge sag ved boligretten.

Kommentar

Nævnenes vægning ved at behandle sager om betaling for el, er udtryk for en forkert fortolkning af reglerne eller som juristerne kalder det en retsvildfarelse. Der står udtrykkeligt i Lejelovens § 106, stk. 1, nr. 7 at et huslejenævn har pligt til at behandle sager „om lejerens betaling for varme og lign. efter kapitel VII“. Og kapitel VII i lejeloven omhandler netop forbrugstyper som varme, vand, antenne og el.

Dertil kommer, at huslejenævnene netop er skabt med det formål at tilbyde borgerne en nem og billig mulighed for at få afgjort uenigheder om lejeforhold. Det er spild af samfundets og borgernes penge, hvis selv små sager, der f.eks. drejer sig om 5.000 kr skal behandles ved domstolene, hvor udgifterne til advokatbistand, aflønning af dommere og sekretærer, afholdelse af retsmøder meget nemt kan beløbe sig til det ti-dobbelte.

Huslejenævnene svigter deres opgave, når de siger: „Elbetaling, det er ikke vores bord“.

Debatten på Altinget

De danske medier interesserer sig ikke for politikken på det private lejelovsområde. Undtagelsen er netavisen Altinget. Her bragte man den 14. august en artikel, "Minister opgiver årelangt lejelovsforløb", hvor Carsten Hansen blev konfronteret med kritikken fra Danmarks Lejerforeninger. Vi bringer et par centrale citater herfra.

Citater

Altingets Mads Bang spurgte Danmarks Lejerforeningers hovedforhandler, Henrik Stougaard, hvorfor man ikke ville forhandle om en indeksregulering af huslejen.

- „Hvis man gik ind og snakkede om det, ville vi være en del af det. På denne måde er det tydeligt, at det er ministerens ønske. Forhandlingerne ville være brudt sam-

men alligevel, men her får det den rigtige sammenhæng“,

Henrik Stougaard fortsatte: - „Det ville være at skade vores troværdighed at gå videre. Det arbejde, vi ville lave fra nu af, ville være tidsfordriv. Forhandlingerne er brudt sammen fem gange undervejs, fordi embedsværket har obstrueret. Og nu, hvor vi har leveret, vil ministeriets folk ikke løfte deres del af opgaven,“ sagde han og tilføje-

de, at det ville være tidsspilde at gå videre.

- Vi ville være nyttige idioter for nogle manipulerende embedsfolk“, udtalte han. Henrik Stougaard frygtede at chancen for en enklere lejelov nu var forpasset.

„Ministeren havde chancen for en samlet reform, som vil være den største reform af lejelovgivningen siden Anden Verdenskrig. Det vil være en stor lettelse for alle, hvis det bliver lavet om. Menige bor-

gere og lægfolk har ikke en kinamands chance for at forstå lovgivningen i dag“, sagde Henrik Stougaard.

Carsten Hansen afviste

- „Jeg er ked af, at de mener, at vi har ændret præmisserne. For det har vi ikke. Jeg beklager, at vi ikke kan komme videre, men jeg er glad for, at jeg satte en deadline“, udtalte Carsten Hansen til Altinget.

Om Henrik Stougaards på-

stand om at embedsværket havde obstrueret sagde han:

„Det er en helt urimelig påstand. Jeg vil sige, at vi har spillet et rimeligt forslag ind, som både lejere og udlejere kan se sig selv i. Men udover de ting, som er på Enighedslisten, som mest er nogle mindre ting, er der behov for at ændre mere fundamentalt på nogle andre ting“.

Kilde: www.alinget.dk/by/artikel/lejelovsforlis-kan-afslutte-10-års-borgfred

Nedskæringer – Hykleri eller dumhed?

Artiklens forfatter giver her en kritisk anmeldelse af regeringens sociale 2020 plan

Af Lars Vestergaard

Det er værd at bemærke at den sociale 2020-plan "Alle skal med" udsendes efter at alle nedskæringerne er vedtaget, og mens dagpengeperiodens afkortelser sender flere og flere over på kontanthjælp eller ægtefællens indkomst, og mens vi venter på at den nedsatte hjælp til alle under 30 år træder i kraft fra januar 2014.

Disse nedskæringer vil med usvigelig sikkerhed sætte flere ud af deres boliger.

Reformer

"Bred indsats, fokus, uddannelse, varig beskæftigelse, sikre, større social mobilitet, færrest mulig på passiv forsørgelse. Reformerne skal sikre, at vi får alle med."

"Reformerne" betyder på almindelig dansk at den offentlige forsørgelse skal så langt ned at lønningerne ved samlebåndene og ikke mindst slagterierne kan sænkes så grisene kan slagtes og laves

til pølser i Danmark i stedet for Tyskland og Polen, altså lønningerne skal ned.

Det er en barsk afvænningskur, for at kunne konkurrere med udlandet og dermed få arbejdspladser til Danmark.

Ligheden fremmes ikke

Nedskæringerne er ikke ulogiske på kort sigt, men de er kolde og kyniske, og helt efter tyske SPD kansler Gerhard Schröders model i Tyskland i 1998-2005 som Angela Merkel har fortsat:

Af hensyn til beskæftigelsen skal alle lønarbejdere i alle lande konkurrere hinanden ned.

Det fremmer ikke den sociale lighed!

De unge, raske og veluddannede skal nok klare sig i udskilningsløbet; men det fremmer udstødelsen fra arbejdsmarkedet til social forarmelse for dem, der gentagne gange frasorteres af arbejdsgiverne.

Det er de samme, der kon-

stant frasorteres på arbejdsmarkedet, og ender i druk og uden husleje penge, måske sættes på gaden og ender som hjemløse.

Skal det ændres bør arbejdsgiverne ansætte de længst ledige først. Det er ikke en del af planen!

For at fjerne enhver tvivl skriver de:

"Det afgørende er ikke at afsætte flere penge. Det er ikke det, der er brug for."

Hele den sociale målsætning ligner et velment, men desperat råb om hjælp fra en rådvild regering til landets kommuner om at gøre alting bedre, uden flere penge.

Forbud mod hjælp

Regeringen praler i 2020-målsætningen af afskaffelse af fattigdomsydelserne, og indførelse af nye muligheder for hjælp til udsættelsestruede lejere, men fortier at de hårdest ramte ikke må hjælpes.

Lov nr. 1399 blev vedtaget dagen før jul og ændrede Lov

om aktiv socialpolitik, om hjælp til udsættelsestruede lejere med udvidet "handlepligt" for kommunerne, men ændringerne forbyder stadig hjælp til de sanktionerede.

I § 81a stk. 2 står klart, at der ikke må kompenseres for de skæbnesvangre rådigheds-sanktioner som rammer kontanthjælpsmodtagerne, således at de ikke kan betale husleje.

Tvungen privatisering af nabohjælp

For at redde beboerne fra udsættelse har nogle af de almene boligselskaber valgt at ansætte et antal sociale viceværter og huslejerådgivere, ikke betalt af de kommuner, der er årsag til ulykkerne, ej heller af staten, der laver de ulyksalige love, men betalt af de almene beboere, enten via dispositionsfondene eller direkte over afdelingernes regnskab.

Jeg betaler nu, så vidt jeg kan se, godt 1000 kr. om året via min husleje til en velløn-

net person, som skal frelse mine naboer fra udsættelse, noget jeg gjorde aldeles gratis for min nabo.

Vi beboere er ikke blevet spurgt.

Det ville være smartere om huslejen for de pågældende blev betalt direkte fra kommunekassen til boligselskabet, uden om sanktionerne, og uden højtlønnede hattedamer.

Kilde. Lars Vestergaard er medlem af Køge Lejerforening og aktiv i Det radikale venstre. Hans kommentar er her forkortet, men kan læses i sin helhed på nettet. <http://www.radikale.net/lars-vestergaard/indlaeg/2013/09/19/kritik-af-sociale-2020-maal-store-ord-goer-det-ikke>

2020
PLANEN

Færre hjemløse

I denne artikel anmelder Lars Vestergaard regeringens tanker om bekæmpelsen af hjemløshed, som den fremgår af den sociale 2020 plan

Af Lars Vestergaard

I afsnittet om hjemløse hedder det:

- Evalueringen af Hjemløsestrategien viser tydeligt, at det kan lade sig gøre at hjælpe borgere ud af hjemløshed. Erfaringerne viser, at ni ud af 10 borgere formår at fastholde deres nye bolig med den rette støtte.

- Trods de gode erfaringer er det siden 2009 gået den forkerte vej med antallet af hjemløse på landsplan. Samtidig skal der sættes målrettet ind med en forebyggende og tidlig indsats i forhold til hjemløshed blandt unge.

Kommentar

Det er ikke raketvidenskab at sikre folk tag over hovedet, men "den nationale hjemløsestrategi" ligner et stort beskæftigelsesprojekt for kommunale sagsbehandlere og støttepædagoger. - og det i en tid hvor, der savnes penge.

Hvordan forventer regeringen at det går med hjemløsheden blandt unge, når kontanthjælpen for unge under

30 år nedsættes til januar?

Mål uden metode

Højst 4.000 hjemløse svarende til 25 % færre. Der står intet om at sikre at disse socialt udsatte kontanthjælpsmodtagere skal have sikret deres huslejebetaling, som derfor bør friholdes for sanktioner.

Der står ikke et ord om flere "Skæve boliger" til skæve eksistenser, med sociale viceværter på deltid efter behov, uanset at netop denne løsning er en dokumenteret og billig succes.

Satspuljeaftalen for 2008 afsatte 500 mio. kr. til Hjemløsestrategien i 2009-2013, stort set resultatløst.

Det eneste resultat, der er kommet ud af de 500 mio. kr. er opdagelsen af at når de hjemløse får tag over hovedet, så har de en bolig, ind til de ryger ud igen.

Livet på gaden er problemet

Den egentlige årsagssammenhæng bliver systematisk overset.

Mennesker søger yderst sjældent at bo på gaden. Som oftest bliver de sat på gaden af fogeden fordi de ikke har betalt husleje, ofte fordi kommunens kontanthjælp administrativt er taget fra dem, som følge af de såkaldte rådighedssanktioner.

Når vore medborgere sættes ud af fogeden bliver de "husvilde", og hvis de samtidig har mentale handicaps og / eller misbrug, kaldes de "hjemløse". Hjemløse er altså husvilde med ekstra problemer, og det er der ofte, ellers kommer problemerne af livet på gaden.

Årsagerne

Det er absurd at der er brugt 500 mio.kr. på at erkende at de fleste borgere faktisk kan finde ud af at bo i en bolig, hvis de kan skaffe en, og i øvrigt kan betale huslejen.

Der er dybest set kun 2 større årsager til at folk sættes på gaden til et liv som husvild / hjemløs.

Den hyppigste er manglende huslejebetaling, og den sjældnere er alvorlige og gen-

tagne tilsidesættelser af husordenen, til gene for naboer eller ødelæggende for bygningen.

Skæve boliger

Derfor vil en automatisk betaling af huslejen for folk på offentlig forsørgelse uden hensyn til sanktionerne løse hovedparten af problemet. Desuden vil måske tusind "skæve boliger" til de, der har forstyrrende adfærd løse det andet og mindre problem.

Der er bare ingen vilje til at sikre huslejen, og næsten ingen penge til de skæve boliger.

Vores nyansatte "sociale vicevært" så eksempelvis helt forkert ud i hovedet da jeg bragte emnet på banen, for man skal da ikke fratage folk ansvaret for deres egen økonomi, når de ikke kan håndtere den selv. Næh, for så bliver hun hurtigt arbejdsløs, og hun vil hellere have en fed løn for at frelse andre; men tænk hvor meget lettere det ville være!

Kommunen skal betale

Princippet med at skaffe folk tag over hovedet har det fine engelske navn "Housing First".

Tænk hvis vi alle skulle en tur på gaden og derefter frelses for vore særheder og vaner, inden vi kunne opnå en bolig. Vi ville ofte gå i hundene af druk og elendighed længe inden. Sådan er det også med de hjemløse.

I konceptet for de skæve boliger indgår en begrænset bostøtte i form af en social vicevært, ikke betalt af beboerne, men af kommunen. Hele konceptet er billigt og resulterer i såvel lave kommunale udgifter, som en lav husleje for beboerne.

Kilde. Lars Vestergaard er medlem af Køge Lejerforening og aktiv i Det radikale venstre. Hans kommentar er her forkortet, men kan læses i sin helhed på nettet. <http://www.radikale.net/lars-vestergaard/indlaeg/2013/09/19/kritik-af-sociale-2020-maal-store-ord-goer-det-ikke>

... hvordan er det nu, det er?

Klip fra brevkassen på www.dklf.dk

Huslejens størrelse

? Hej, hvordan kan man regne ud om huslejen er fastsat korrekt? vi bor i et hus fra 2004 på 170 m² og betaler 12.500 kr. i husleje pr. måned, er det alt for højt?

! Du skal gange den månedlige husleje med 12 og dividere med 170. Så får du den årlige leje pr kvadratmeter. I jeres tilfælde bliver det 882 kr pr kvadratmeter om året. I København og omegn er det ikke ualmindeligt, at man betaler 1.500 kr pr. kvadratmeter om året. Hvis I bor i en udkantskommune kan det godt være for højt. Søg rådgivning i en lejerforening.

Med venlig hilsen, Jakob Lindberg

Ændring af betaling og senere overtagelse

? Hej. Jeg lejer en 2-værelses lejlighed af en lejer, der lejer den ved en boligforening.

Den oprindelige lejer og jeg har skrevet en kontrakt, hvor der er aftalt en fast husleje i måneden, men hun vil nu overdrage elregningen til mig fremover. Kan hun godt det? og kan det træde i kraft med det samme?

Desuden snakker hun om at

hun måske slet ikke ønsker at vende tilbage til lejligheden, vil det være muligt for mig at overtage den hvis hun vælger at sige den op?

! 1) Hun kan ikke tvinge dig til at overtage elregningen, hvis det strider mod jeres indbyrdes kontrakt. 2) Det vil sandsynligvis ikke være muligt for dig at overtage lejligheden, da en almen boligforening er bundet til at følge ventelisten og lignende.

Med venlig hilsen, Jakob Lindberg

Lejerforeningerne under Danmarks Lejerforeninger

Find dem på internettet:
<http://dklf.dk/index.php/lejerforeninger>

Kan en tilladelse trækkes tilbage?

? Jeg har tidligere fået en skriftlig tilladelse til at holde et krybdyr, selv om det står i Lejekontraktens §11, at jeg ikke må.

Nu har udlejer pludselig igennem en advokat meddelt, at jeg holder krybdyr i strid med Lejekontrakten og derfor skal skille mig af med dyret inden for 16 dage ellers vil han ophæve mig.

Da jeg skrev at jeg havde en skriftlig tilladelse fik jeg blot svaret "Tilladelsen er trukket tilbage, du bedes følge advokatens anvisning"

Kan en sådan tilladelse uden videre trækkes tilbage? Kan han ophæve mig, hvis jeg ikke skiller mig af med leguanen? Hvis han sender et ophævelsesbrev og jeg efterfølgende skiller mig af med dyret, vil de så stadig kunne gennemføre ophævelsen, når dyret først er afskaffet efter ophævelsesbrevet?

! Hvis du har en skriftlig tilladelse, og der ikke er nogen forbehold i den - f.eks. tidsmæssig begrænsning eller lignende - så mener jeg ikke, at udlejer kan ophæve dit lejemål. Et sådant spørgsmål skal afgøres af boligretten. Du får derfor brug for en lejeretskyndig advokat.

Spørg eventuelt i den lokale lejerforening, hvem de kan anbefale.

Hvis først du har fået en ophævelse, hjælper det dig formentlig ikke at du skaffer dig af med dyret.

Med venlig hilsen, Jakob Lindberg

... hvordan er det nu, det er?

Klip fra brevkassen på www.dklf.dk

Forbrugsregning

Forsikring ved leje

? Vi har lejet et hus af en virksomhed. Gennem 6 år har vi aflæst måler sidste dag i hver måned og afleveret denne aflæsning, hvorefter vi har modtaget en faktura på deres eget papir til betaling netto kontant.

Vi har aldrig set en aktuel regning eller regnskab. Vi har så imidlertid fundet ud af vi egentligt har ret til at se et årsregnskab. Er det tilladt for os at undlade at betale uden en regning/regnskab og eventuelt forlange de penge tilbage som vi har betalt på denne måde. Desuden kan vi ikke kontrollere om deres regnskab på fakturaen stemmer overens med aktuel regning/forbrug

! Hvis der er tale om et boliglejemål, så er svaret: Ja, jeres udlejer har pligt til at udarbejde et årligt regnskab. Hvis I ikke har modtaget dette regnskab senest 6 måneder efter varmeregningsårets udløb, kan I tilbageholde yderligere a-conto-betalinger, indtil varmeregnskaberne er modtaget.

Søg rådgivning i en lejerforening, før I tager dette skridt, da det kan udløse et forsøg fra udlejers side på at ophæve jeres lejemål.

Med venlig hilsen, Jakob Lindberg

Se artiklen: "Pas på med forbrugsregnskaber" på side 5.

? Hej. Vi lejer lige nu en lejlighed i København, og nu ønsker pludselig ejeren af lejligheden, at vi betaler en forsikring mod blandt andet vand- og brandskader. Er dette noget han kan kræve af os? Vi har aldrig betalt dette i andre lejligheder. Vi har naturligvis indboforsikring på vores ting, men kan han kræve at vi betaler forsikring for selve lejligheden? Vi synes dette høres mærkeligt ud, og ønsker at finde ud af hvad der faktisk er korrekt, sådan at vi kan svare ejeren ordentligt.

Med venlig hilsen, Ole

! En udlejer har ret til at medregne udgifterne til forsikring, når han fastsætter den såkaldt "omkostningsbestemte leje". I langt de fleste lejemål betaler lejerne en leje, der overstiger den omkostningsbestemte leje. Det vil sandsynligvis være en fordel for jer, hvis jeres leje blev beregnet efter reglerne om omkostningsbestemt leje.

Meld jer ind i en lejerforening og få deres bedømmelse af om I betaler for meget i husleje.

Med venlig hilsen, Jakob Lindberg.

Hvorfor fører boligselskabet DAB krig mod lejere

? Jeg læste i et tidligere nummer af lejerbladet, om en lejer i Køge, der gjorde indsigelse mod forældede varmemålere.

Målerne var til dengang man sendte kogende vand ud og viste og derfor ikke korrekt.

Og selv om eksperter udtalte, at det var forkert og det nok også var ret indlysende, så skulle DAB alligevel trække sagen i boligretten, hvor de alligevel tabte.

DAB's indtægt til administration betaler lejerne over huslejen og dermed bruger DAB også lejernes penge til at føre iflg. nævnte sag "krig" mod lejerne.

Kan du evt. forklare, hvorfor dette selskab har sådan en adfærd ud over at være temmelig arrogant.. for ellers er det temmeligt uforståeligt...

! Man kan ikke sige, at DAB i en sag som denne fører "krig mod lejerne". I en varmeregnings sag vil det altid være sådan at lejerne indbyrdes har forskellige interesser. Hvis målerne er defekte er det til skade for nogle lejere og til gavn for andre - for det er den samme varmeregning, der skal betales. Det er kun fordelingen af mellem lejerne indbyrdes, som varmeregnskabet drejer sig om.

Det som DAB gjorde galt i den pågældende sag gjorde galt, var to ting:

1) Man havde ikke tænkt over, at varmemålerne var blevet uegnede i takt med, at man i den pågældende ejendom gik over til lavtemperatur-drift.

2) Da en lejer klager til beboerklagenævnet over målerne, afviser man dumstædigt at anskaffe nye målere. Det ender med at DAB/afdelingen taber sagen i boligretten og afdelingen pålægges at betale sagsomkostninger. Disse sagsomkostninger kommer afdelingens lejere til at betale over huslejen.

Med venlig hilsen, Jakob Lindberg

Dansk almenyttigt Boligselskab

DAB

Samsølejere snydes for indvendig vedligeholdelse

Skandalen om Samsø Ældreboligselskab tager hele tiden nye former. På grund af en forestående konkurs kan lejerne nu ikke få udløst de midler, der står på kontoen for indvendig vedligeholdelse

Af Jakob Lindberg

Lejerne i afdeling Skoleparken på Samsø er et hårdt prøvet folk: Truende konkurs, tomme lejligheder, fugt og skimmel, ulovlige vandmålere, uegnede varmemålere, høj husleje, urimelige fraflytningsregninger, ingen service.

Lejerne har næsten alle de problemer, man overhovedet kan tænke sig i alment byggeri. Det skulle være så godt - men det er skidt. Som en beboer udtrykte det:

- Man har flere rettigheder, hvis man lejer sig ind hos Låsby-Svendsen, end hvis man er lejer i det almene byggeri.

Kontoen er brugt

Som noget nyt har Boligkontoret Danmark stoppet for udbetaling af penge fra kontoen til indvendig vedligeholdelse. Pengene er brugt til at betale andre driftsudgifter, herunder honoraret til Boligkontoret Danmark.

Loven siger ellers, at det beløb der opkræves til indvendig vedligeholdelse skal indsættes på en særlig konto for hvert lejemål. Se uddrag af loven på dette opslag.

På den måde skulle pengene ikke overholde loven. Men det hjælper ikke, hvis udlejeren - i dette tilfælde Boligkontoret Danmark

Rolf Nielsen
Skolebakkevej 46 L. 23
8305 Samsø

Boligkontoret
Danmark

Den 14. maj 2013

Indvendig vedligeholdelse (B-ordning) for Skolebakkevej 46 L. 23.
Lejemål: 951-002-1023-04.

Vi kan hermed oplyse, at boligens konto for indvendig vedligeholdelse i perioden fra 01-01-2012 til 14-05-2013, har haft følgende bevægelser:

Saldo pr. 01-01-2012
+ hensat 01-01-2012 - 14-05-2013

17.972,74
14.018,00

Til rådighed
- forbrug 01-01-2012 - 14-05-2013

31.990,74
0,00

Saldo pr. 14-05-2013

31.990,74

På grund af ejendommens særlige økonomiske situation, er der i øjeblikket lukket for brug af B-ordningen.

Hvis du har kommentarer til opgørelsen, hører vi gerne fra dig inden 14 dage.

Med venlig hilsen
Samsø Ældreboligselskab
Susanne Jensen

§ 27

Har udlejeren efter § 25, stk. 1, truffet beslutning herom, vedligeholder udlejeren boligen indvendigt med hvidtning, maling, tapetsering og gulvbehandling i boperioden. De nødvendige midler tilvejebringes ved lejerens indbetaling af et beløb til en vedligeholdelseskonto for boligen. Beløbet fastsættes af udlejer til et årligt beløb pr. m² bruttoetageareal. Lejeren kan forlange, at der udføres vedligeholdelse af boligen med hvidtning, maling, tapetsering og gulvbehandling, når det er nødvendigt og udgifterne kan dækkes af boligens vedligeholdelseskonto.

Konkurs udsættes

Normalt vil en lejer, der har fået medhold i, at han skal have penge udbetalt fra kontoen, kunne gå til fogedretten. Fogedretten kan så

gøre udlæg i ejendommen. Hvis udlægget ikke betales vil lejeren kunne begære ejendommen på tvangsauktion.

Susanne Jensen, der overtager ejendommen på tvangsauktion betale de skyldige beløb til lejerne uden for budsummen. Lejerne er i princippet godt sikret. Men hvad hjælper det le-

Denne lejer har opsparet mere end 32.000 kr til indvendig vedligeholdelse, men kan ikke få lov til at bruge dem.

jerne i Skoleparken. Her er afdelingen på vej til tvangsauktion. Men tilsyneladende lykkes det Boligkontoret Danmark at trække konkursen i langdrag - uvist af hvilken årsag.

Samsø Ældreboligselskab er den skandale myndighederne for alt i verden vil skjule. Når talen kommer på denne sag gælder Tavsighedens Lov: Intet sige, intet høre, intet gøre

ALMENE BOLIGER

Regeringen vil sortliste lejere

Regeringen foreslår, at almene boligorganisation skal have ret til at afvise boligsøgende, hvis de er blevet smidt ud af en anden almen boligorganisation i samme område. Lovforslaget er endnu et skridt i retning af et totalitært samfund, hvor magthaverne bestemmer, hvor du må bo.

Af Jakob Lindberg

Som det fremgår af en anden artikel i dette blad har Højesteret godkendt princippet om kollektiv skyld, nemlig at du kan straffes for de forbrydelser, som dine familiemedlemmer eller dine venner begår.

Ganske vist kan du ikke komme i fængsel eller få bøde. Men du kan blive smidt ud af dit lejemål, hvis du er så uheldig, at dit barn brænder en container af.

Nu vil regeringen gå et skridt videre. Den vil give de almene udlejere lov til at forhindre dig i at få en ny lejlighed i samme område. Det fremgår af et udkast til lovforslag, som er sendt til høring.

Hvordan?

Det vil komme til at foregå på følgende måde:

Lad os antage at du bor i Vesterkøbings almene boligselskab, afdeling 1. Din voksne datter begår i fuldskab hærværk på en bygning, der tilhører boligselskabet. Du får ophævet lejemålet og må flytte fra afdelingen. Du har i mange år været skrevet op i Andelsboligforeningen Vest, der ligger i samme kvarter, som din hidtidige bolig. Selvom du nu står som nummer 1 til en bolig i Andelsboligforeningen Vest, får administratoren fremover ret til at afvise dig.

Hidtil har en almen boligorganisation haft ret til at afvise en lejer, som er blevet smidt ud af en lejlighed i den samme boligorganisation. Denne ret til at afvise en lejer bliver nu udvidet, således at man også kan blive afvist også fra en bebyggelse der tilhører en anden boligorganisation, blot den ligger i samme område. Fremover får de almene boligorganisationer ret til at udveksle oplysninger om deres lejeres per-

sonlige forhold, f.eks. om en lejer er blevet smidt ud af et lejemål.

Samtidig får politiet ret til at give boligorganisationerne oplysninger om enkelte leje-

le få tilfælde er beboere blevet dømt for f.eks. vold eller ulovlig våbenbesiddelse. I andre sager har grupper af unge sat ild til affaldscontainere og lignende.

Sådanne former for kriminalitet skaber stærk utryghed. Myndighederne og boligorganisationerne må nødvendigvis reagere herpå for at beskytte andre beboere mod uromagernes aktiviteter. Der reageres også kontant på lovovertrædelserne. En af sanktionerne er, at man kan blive smidt ud af sin lejlighed.

I nogle tilfælde har udsættelsen af en voldelig lejer betydet, at vedkommende er flyttet ind i en lejlighed i nabobebyggelsen. Da der er ventetid ved domstolene og i fængslerne, kan man som beboer risikere at møde en af de personer, som politiet mistænker for volds-kriminalitet.

Dette skaber utryghed blandt beboerne. Boligorganisationerne har derfor ønsket at få lov til at bruge et nyt redskab: en ret til at afvise boligsøgende, der er dømt eller tiltalt for kriminalitet inden for samme område. Det er det te ønske, regeringen nu imødekommer med lovforslaget.

Kommentar

Det kan være ubehageligt for et voldsoffer at møde sin overfaldsmand, fordi man bor i samme boligområde. Der kan derfor være gode grunde til at indføre bosætningsforbud for kriminelle. Men hvis samfundet vil gå så langt, så skal det søren-jensemig ske gennem domstolene og uden forskelsbehandling.

Hvis voldsmanden er parcellhusejer, kan man ikke tvinge ham til at flytte. Hvis han er lejer, kan man godt. Og hvis man er almen lejer, skal man efter regeringens mening helt forhindres i at få

en ny bolig i samme by eller område, hvis ens barn har begået en forbrydelse.

Det er diskrimination. Jeg har intet imod, at straffede personer som et led i deres dom bliver forvist til en anden by. Men straffen skal være ens for lejere og ejere.

Uacceptabelt

For at undgå enhver misforståelse:

Det er helt uacceptabelt, at unge udøver brandstiftelse i boligområderne - også selv om det er led i en politisk protest. Vold og hærværk må bekæmpes med de relevante politimæssige midler. Det kan også være hensigtsmæssigt at forhindre at domte forbrydere i en tidsbegrænset periode vender tilbage til det boligområde, hvor de har begået deres forbrydelser.

Hvis Regeringen mener, at man skal kunne anvende midler som polititilhold eller sågar forvisning fra et område eller en by som en tillægsstraf oven i fængselsstraffen, så jeg ingen indvendinger.

Men jeg vil advare mod, at man gør ledelserne i de almene boligorganisationer til en privat anklagemyndighed, som kan „straffe“ familier for deres børns lovovertrædelser. Dertil er de aldeles uegnede.

Dårligt redskab

Forslaget er også ineffektivt, hvis man vil forhindre at lovovertræderne færdes i det beboelsesområde, hvor de har skabt utryghed. Det nytter ikke at forvise forældrene, for unge med kriminelle tilbøjeligheder sidder ikke hjemme hos forældrene. De er typiske ude på gaden eller sammen med deres venner.

Man opnår ikke det man vil. Det ville være langt mere effektivt med en forbud rettet mod den kriminelle person selv. Det kunne være en betinget dom, således at vedkommende kan fængsles blot han eller hun befinder sig i området.

Drop det skadelige forslag.

ALMENE BOLIGER

Sociale nomader medfører tab for almene lejere

Det er ikke altid, at det er en styg udlejer eller et inkompetent boligselskab, som er skyld i, at lejernes økonomi bliver anstrengt. Nogle gange er det lejer, som er lejer værst.

Af Jakob Lindberg

Nomader er en betegnelse for folkegrupper, som flytter fra sted til sted, uden at have et fast bosted. Ordet kommer af græsk nomos (= græsgang). Nomader betyder folk, der flytter fra sted til sted for at finde græsgange til deres dyr.

Den slags nomader findes ikke mere i Danmark, men der er opstået et andet begreb, sociale nomader, som bliver brugt om familier, der flytter rundt i landet på flugt fra myndigheder og gæld.

Der har været megen fokus på denne type af familier, fordi medierne har skrevet om hyppigt og udførligt om mishandling og vanrøgt af børn, som er udbredt i denne befolkningsgruppe.

Gæld

Et andet udbredt fænomen, som tilskrives de sociale nomader, er den konstante flugt fra gælden. Familier, der i forvejen intet ejer andet end gæld, har ingen psykologiske barrierer, der advarer dem mod at stifte ny gæld. I det omfang samfundet omkring dem ikke siger nej, vil gælden vokse.

Bliver de endelig fanget af systemet, har de intet, som kreditorerne kan gøre udlæg i.

Det går ud over supermarkederne, der får stjålet varer. Det går ud over DSB, som ikke får inddrevet togbøderne. Men det går også ud over lejerne i de almene boligafdelinger, som huser de sociale nomader i kortere perioder. Her er det de øvrige lejere, der hænger på regningen.

Metoden

Et hyppigt mønster ser således ud:

1. Nomadefamiliens overhoved føler jorden brænde under sig på grund af kommunens interesse for familiens børn. Han/hun beslutter sig til at flytte. Der er sparet penge sammen lige nok til

at kunne betale indskud til en almen bolig i en anden kommune.

2. Overhovedet betaler:
- Tre måneders depositum (12.000),
- En måneds leje (4.000)
- En måneds aconto varme og antenne (1.000)
- i alt 17.000 kr. Derefter betales der ikke mere.

3. Ca.1 måned efter indflytningen kommer den første betalingspåmindelse fra den almene udlejer. Den ignoreres. Derefter kommer tre ryk-kere i rap, som også ignoreres.

4. Ved at besnakke udlejerens medarbejder telefonisk lykkes det at få endnu en måneds respit.

5. Lidt over tre måneder efter indflytningen modtager overhovedet en ophævelse af lejemålet. På det tidspunkt skyldes der to måneders leje og to måneders aconto, men i kraft af depositummet har le-

jeren stadig et nettotilgodehavende på 2.000 kr.

6. Sagen går nu til advokat, som fremsender en trussel om indbringelse for fogedretten. Forgæves.

7. Der er nu gået lidt over 4 måneder, og depositum er brugt op. Sagen ligger i fogedretten.

8. I fogedretten behandles sagerne efter tur. Der er mange sager - og retsreformen for nogle år siden (som skulle effektivisere det hele) har skabt en pukkel af sager. Der går nu tre måneder

9. Lejeren indkaldes til fogedretten, men udebliver. Der træffes beslutning om en udgående fogedforretning med tilstedeværelse af politi og låsesmed.. Den finder sted 2 måneder efter.

10. Der er nu gået 9 måneder og lejeren skylder leje og aconto for de 5. Familien er nogle få dage før flyttet fra lejemålet uden at fortæl-

le det til hverken naboer eller vicevært. Lejligheden er forladt uistandsat og delvis misligholdt. Boligorganisationen må bruge 20.000 kr. på istandsættelsen.

11. Et år efter nomadefamiliens indflytning flytter en ny lejer ind. Det økonomiske regnestykke ser således ud:

Skyldig husleje: (12 * 4.000 = 48.000). Skyldige acontobeløb (12 * 1.000 = 12.000). Istandsættelse: 20.000 kr. I alt: 80.000 kr. Minus de betalte 17.000 kr. Lejerens nettogæld: 63.000.

Hvem betaler?

Det gør de øvrige lejere over huslejen. Almenboligloven siger, at hvert byggeforetagende skal være en afdeling for sig og hver afdeling skal hæfte for egne udgifter.

Det er derfor nemt at se, at hvis man bor i en lille afdeling, så skal der ikke ret mange sociale nomader til før der

bliver tale om et betragteligt tillæg til den månedlige husleje.

Vi fortsætter vores tankeeksperiment. I afdeling Ligestervænget er der 20 beboere. De 19 af dem er stabile beboere, der ikke flytter. Men i gennem 10 år er de så uheldige, at få besøg af 5 nomadefamilier, der hver efterlader sig en gæld på i gennemsnit 63.000 kr. Det samlede tab er 315.000 kr.

Fordelt på 19 familier bliver det godt 16.000 kr. for hver. Dertil kommer udgifterne til inddrivelse (advokathonorarer og lign). Der kommer dog også lidt penge ind, men sjældent over 10 % af de skyldige beløb.

At det ikke er ren teori, kan man se af det regnestykke her på siden, der viser tabene ved fraflytning for afdeling Tinggården i Herfølge, der ligger i Køge Kommune.

ALMENE BOLIGER

Tab på fraflyttere firdoblet på otte år

Det er en generel tendens, at tab på fraflyttere er stigende i disse år. Tendensen kan illustreres med regnskabstallene for afdelingen Tinggården i Herfølge, men gælder for en meget stor del af de almene afdelinger landet over.

Af Jakob Lindberg

Som det ses af diagrammet er afdelingens tab ved fraflytning steget betydeligt op gennem 0-erne.

I femårsperioden 1999-2003 var det samlede tab 315.000 kr. I femårsperioden 2007-2011 var beløbet steget til ca. 1.200.000 - en firedobling. Alene i 2011 var tabet på fraflytning 585.000 kr.

Stigningen i tabene var langt større end stigningen i afdelingens indtægter, dvs. huslejen. I perioden 1999-2003 beslaglagde tabet ca. 0,6% af indtægterne. I 2007-2011 var dette tal steget til 2% af indtægterne. Et tab på 2% er ikke noget, der kan true afdelingens økonomi, men hvis tendensen fortsæt-

ter kan det blive et alvorligt problem

Der er tale om mange penge. Hvis tabet havde holdt sig på de 0,6%, ville huslejen kunne være 1,4% lavere end den er i dag. For en lejlighed på 80 m², som i dag koster knap 70.000 kr. om året, betyder det forøgede tab en merudgift på knap 1000 kr. om året.

Tendens på landsplan

Man kan se den samme tendens på landsplan, hvis man analyserer tallene for de seneste 5 år. (Der er desværre ikke tilgængelige tal fra før 2008).

I 2008 var det gennemsnitlige tab pr. lejemål 408 kr. I 2012 var tabet steget til 679 kr. - en stigning på 66%.

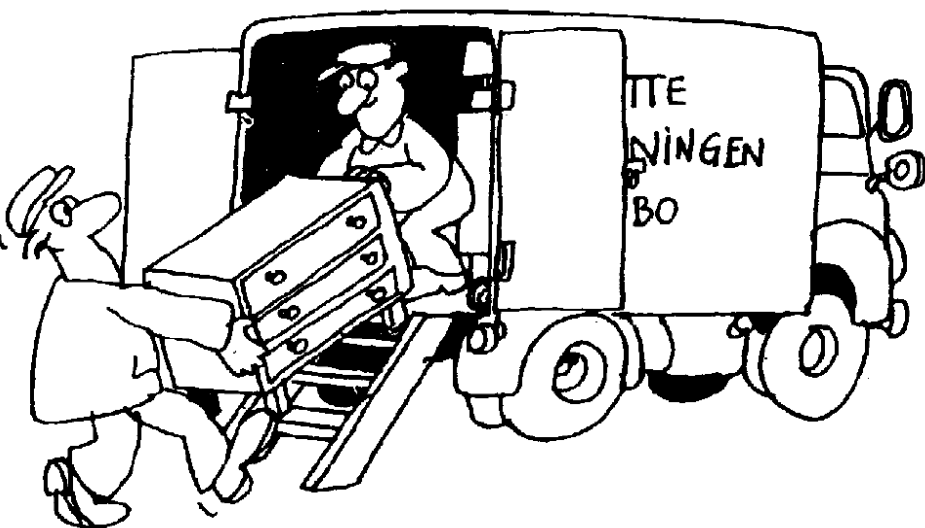
Årsagen

Den væsentligste årsag til de stigende tab skal søges i den økonomiske krise. Op igennem 0-erne er fagedudsættelserne steget kraftigt. Folk blev i stigende omfang fyret fra deres arbejde og arbejdsløsheden steg. Uheldigvis var det netop i disse år, at VK-regeringen valgte at reformere domstolssystemet.

Det skabte en pukkel af sager både i fagedretterne og i boligretterne. Effek-

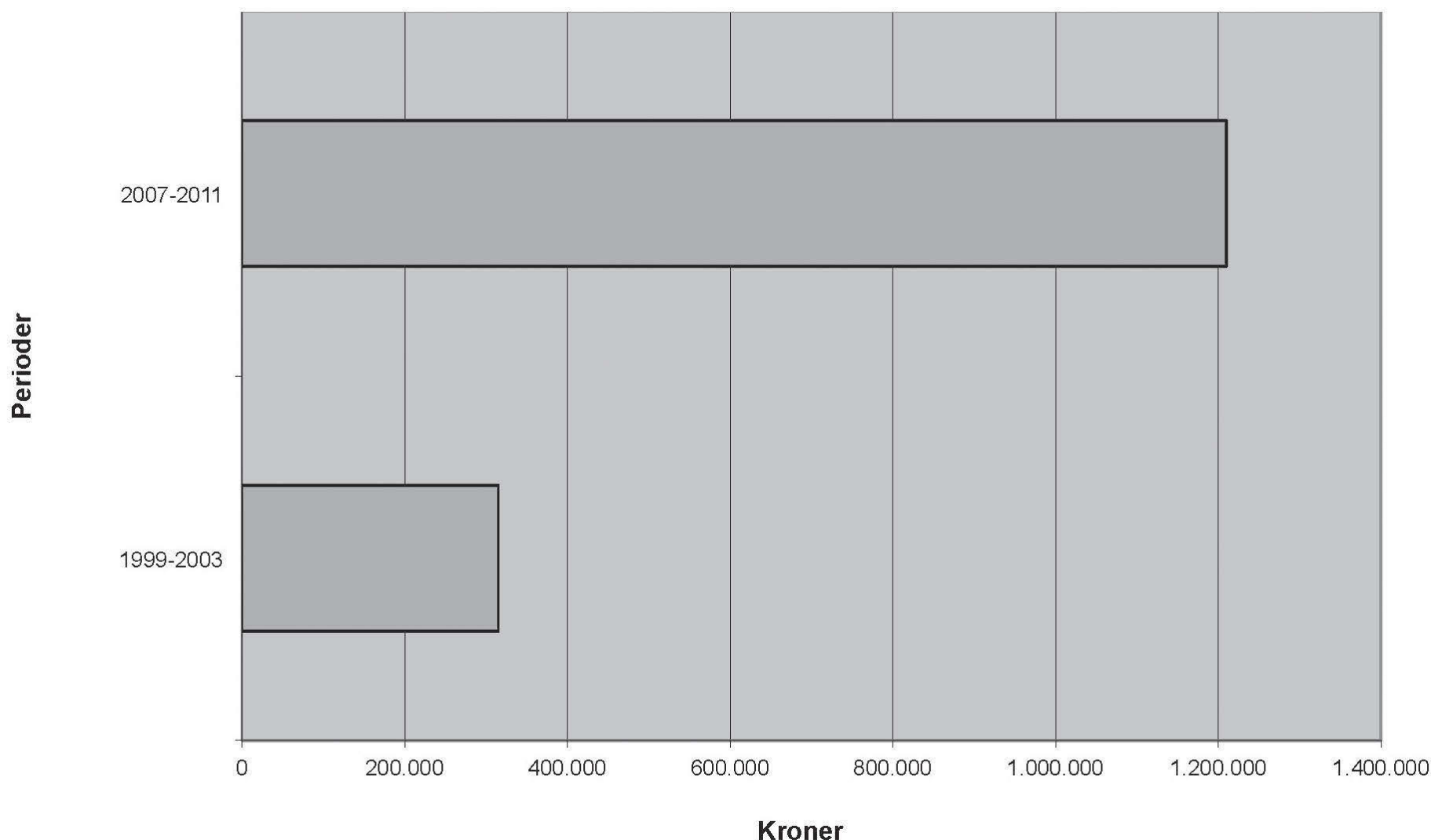
ten af det var, at mange lejere, der var kommet bag ud med huslejebetalingen ikke blev sat ud af deres lejligheder så hurtigt som før rets-

reformen. Derved blev tabene for afdelingerne større end før.

Nettotab i en afdeling med 196 lejemål opgjort i femårsperioder

■ Nettotab = (Afskrevne tab - Senere inddrevne beløb)

Får du væggelus, så kontakt din udlejer straks og kræv genhusning

Alle kan blive plaget af skadedyr. Den lille blodsugende tæge, væggelusen, bider på både lejere og udlejere og har man fået besøg, skal bekæmpelsen ske straks.

Af Jakob Lindberg

En pensionist i Køge har fået gjort sin tilværelse til et helvede af væggelus. De myldrer frem om natten og suger blod fra hende.

Pensionisten oplevede de første bid i sommeren 2012. Hun meldte det til boligselskabet, som sætter et skadedyrsfirma til at bekæmpe væggelusene.

Barnebarn var lokkemad.

I august blev lejligheden sprøjtet med gift. Efter anbefaling fra skadesfirmaet overnattede lejers barnebarn på en madras på stuegulvet. Hensigten var, at han skulle tiltrække væggelusene, som derefter ville dø, når de kravlede hen over gulvet. Desværre virkede midlet ikke. Han vågnede midt om natten med 11 væggelus på kroppen.

I løbet af efteråret 2012 blev der foretaget flere forsøg på at udrydde væggelusene af firmaet, Rentokil med anvendelse af de midler, der må bruges i beboede rum.

Genhusning på vandrehjem

Da det ikke hjalp, blev lejer genhuset på vandrehjem mellem den 19. og den 23. november, således at der kunne anvendes skrappe midler.

Den 25. januar 2013 besigtigede skadesfirmaet lejligheden og melder at der ikke er væggelus. Boligselskabet afslutter sagen og giver tilsagn om, at en maler vil male og rengøre stuen. Der bliver malet i stuen og 1 værelse, men tapetet, hvorunder der kan befinde sig væggelus bliver ikke fjernet, men kun overmalet.

Forsikringsselskab afviser erstatning

Lejer søger at få erstatte ødelagt indbo fra sit forsikringsselskab, Alka, men får afslag ved brev af 19. marts 2013.

Der bliver holdt nye møder med boligselskabet, skadesfirmaet og kommunen. Firmaet anbefaler, at lejligheden fraflyttes i 4 uger, så der kan forsøges en mere grundig bekæmpelse.

Men her går sagen i hårdknude. Boligselskabet vil ikke genhuse i en anden lejlighed, men tilbyder, at lejeren kan slippe for at betale husleje i 1 måned. Da lejeren får boligydelse giver dette tilbud hende kun en besparelse på 1920 kr. For dette beløb kan lejeren ikke betale for 4 uger på vandrehjem eller hotel.

Hun søger kommunen om et personligt tillæg til dækning af udgifterne ved genhusning, men kommunen siger nej.

Kastebold

Som begrundelse anfører kommunen, at hun ikke kan få tilskud, da der er tale om en tvist mellem hende og boligselskabet. Dermed henviser de hende til at sagsøge boligselskabet for at få boligselskabet til at betale for genhusningen.

Men denne begrundelse er ulovlig, da det er et krav efter Lov om social pension, at kommunen anfører en konkret begrundelse ud fra pen-

Væggelus

Væggelus (Cimicidae), er en familie af blodsugende tæger, som består af ca. 75 arter.

Hos de fleste arter suger både nymfer og voksne blod af flagermus, svaler og mursejlere.

Menneskets væggelus hedder *Cimex Lectularius* på latin, men kaldes også væggetøj eller sengetæge. De er 5-6 mm lange og har ingen vinger. De suger blod om natten og gemmer sig i revner o.lign. Det er ikke muligt at få overført sygdomme af dem, men de kan fremkalde kløe og hævelser, som ved loppebid.

Væggelusen var stort set udryddet omkring midten af 1900-tallet, men er de seneste år været i voldsomt fremmarch i den vestlige verden pga. den øgede rejseaktivitet.

Et godt middel til at skaffe sig af med væggelus er at drysse pulveriseret moler (Diatomit) på alt i rummet, hvor der er væggelus. Væggelus har et ydre lag voks og det pulveriserede moler klæber til vokslaget og dehydrerer væggelusene indenfor få dage. Man skal dog ikke bruge diatomit beregnet til svømmebassiner og diatomiten skal være ren, da den type, som benyttes til svømmebassiner, er skadelig for mennesker og må under ingen omstændigheder drysses indendøre i et hjem.

Kilde: Wikipedia

Væggelusen er på fremmarch i Danmark, og det er irriterende. For den lille tæge kravler op i din seng om natten og suger af dit blod.

Tegn på væggelus er typisk, at man vågner med bid på arme, ben og i maveregionen, da væggelus for det meste lever i sengemiljøet.

Hvis man vender sengen, kan man ofte se ekskrementer i hjørner og kanter i form af små sorte prikker. Biddene er relativt smertefulde, og ses som oftest på kvinder og børn.

Sådan undgår du væggelus:

Væggelus bringes i mange tilfælde ind i hjemmet, fordi man har overnattet på steder, hvor disse dyr findes. Efter overnatning på steder, hvor der har været væggelus, eller hvor der er mistanke om sådanne, er det en god idé, at bagagen gennemgås ved hjemkomsten. Tøj og andre genstande, som kan tåle det, vaskes i vaskemaskine eller fryses et par døgn. Ting, der ikke tåler dette, undersøges nøje, og kufferter, tasker og lignende kan eventuelt sprøjtes med et insektmiddel mod krybende og kravlende insekter.

Hold øje: Væggelus er små - cirka seks-syv millimeter lange, rødbrune og lever helt i sprækker i træværk, bag løst tapet og billeder og i sengerammen. De kan ligne små æblekerner.

Luk kufferten: Den klassiske måde at få kræene med hjem er i kufferter og tasker. Oftest fordi de har været placeret under sengen, hvorfra væggelusene kravler ned og indligger sig. Så vær opmærksom på, hvor kufferter og tasker opbevares og hold dem så vidt muligt lukket.

Sådan bekæmper du væggelus:

Er skaden sket og væggelusene er i dit hjem skal de bekæmpes.

Væggelusene spredes med tøj, bagage og ikke mindst møbler som senge og sofaer. De kan dog også selv vandre fra lejlighed til lejlighed langs fx rør.

Konstaterer du væggelus, har du - hvis du bor til leje - pligt til straks at melde det til udlejeren, der efter lejeloven skal sørge for udryddelsen. Undlader man dette, og breder dyrene sig i ejendommen, kan man pådrage sig et alvorligt erstatningsansvar.

sionistens egne forhold. Det værste er, at kommunen på denne måde reelt forhindrer en løsning på problemet. Hvis genhusningen skal afvente en retssag mellem kan det vare flere år før lejeren kan flytte og bekæmpelsen komme i gang.

Reelt er lejeren blevet kastebold mellem boligselskabet, kommunen, forsikringsselskabet og skadedyrs firmaet

Køge Lejerforening er derfor gået ind i sagen og har hjulpet lejeren med at anke kommunens afslag til Ankestyrelsen.

Spredning af væggelus

Det allerværste scenarie er, hvis væggelusene spredes til de andre lejligheder i opgangen, så er det pludselig ikke kun en enkelt lejlighed, men en hel opgang, som skal genhuses.

Randers Lejerforening
er en organisation i vækst, og vi har brug
for hjælp på kontoret.

Vi søger sagsbehandlere

Er du jurastuderende, eller har du bare lyst til at arbejde med jura og praktisk sagsbehandling, har vi et udfordrende tilbud til dig.

Alt arbejde i Randers Lejerforening er frivilligt og ulønnet organisationsarbejde, men vi kan tilbyde et venskabeligt, dynamisk og engageret arbejdsmiljø, som vil give dig stor erfaring og en respekteret tilføjelse til dit CV.

Kontakt Bjarne Overmark, bo@advokatbjarneovermark.dk, eller Kim Kristensen, kim.kristensen@skolekom.dk, så vil vi hurtigt svare tilbage.

Vi søger kontorhjælp med IT-erfaring – bl.a. til vores hjemmeside og kartotek

Vi har ikke brug for nogen dokumenteret uddannelse, men lyst og evne til at hjælpe til med at udvikle vores forening til gavn for byens lejere.

Alt arbejde i Randers Lejerforening er frivilligt og ulønnet organisationsarbejde, men vi kan tilbyde et venskabeligt, dynamisk og engageret arbejdsmiljø, som vil give dig stor erfaring og en respekteret tilføjelse til dit CV.

Kontakt Bjarne Overmark, bo@advokatbjarneovermark.dk, eller Kim Kristensen, kim.kristensen@skolekom.dk, så vil vi hurtigt svare tilbage.

Beboerlistens kandidater

- 1. Bjarne Overmark
- 2. Kim Kristensen
- 3. Lone Donbæk Jensen
- 4. Jens Lauersen
- 5. Søren Jørgensen
- 6. Stefan Heilskov-Rousing
- 7. Nicholine Erdman Andersen
- 8. Helle Nielsen
- 9. Kai Bjarne Jensen
- 10. Helle Frehr
- 11. Kathrine Junski
- 12. Michael Povlsen
- 13. Pernille Husum Klitte
- 14. Hans Jørgen Hald
- 15. Feramuz Acar
- 16. Asad Sultan
- 17. Martin Greve Laursen
- 18. Michael Rützou
- 19. Mikkel Kristensen
- 20. Balarajah Haran
- 21. Özcan Deveci
- 22. Adnan Barzange
- 23. Preben Kofod
- 24. Ole Balslev
- 25. Lise Baastrup
- 26. Jette Thorsdal

Pressemeddelelse

Foreløbig 26 kandidater stiller op for Beboerlisten til kommunevalget d. 19. november 2013 i Randers Kommune

af Bjarne Overmark, byrådsmedlem for Beboerlisten

Randers Lejerforenings medlemmer har ved en urafstemning bestemt rækkefølgen på de første 23 kandidater, der opstiller for Beboerlisten til kommunevalget tirsdag d. 19. november 2013 i Randers Kommune, og siden er der kommet yderligere 3 kandidater til.

En nærmere præsentation af Beboerlistens kandidater fremgår af det særnummer af medlemsbladet Lejer i Randers, som har været udsendt til lejerforeningens medlemmer i forbindelse med urafstemningen.

Spidskandidat og borgmesterkandidat Bjarne Overmark, som har siddet i Randers Byråd siden 1. januar 1994 udtaler:

"Det er en stor glæde, at se den store bredde, som det er lykkedes Beboerlisten at demonstrere med de foreløbig 26 opstillede kandidater; alderen svinger fra 22 til 69 år; mange erhverv og uddannelser er repræsenteret, en vis spredning på Randers By og oplandsbyer; kvinder langt fremme på listen, lejerforeningens tillidsfolk og sagsbehandlere solidt placeret, en del med anden etnisk baggrund, repræsentanter fra fagbevægelsen og folk fra forskellige venstrefløjsorganisationer.

Som det fremgår af opstillingsgrundlaget og interviewene med de enkelte kandidater, vil Beboerlisten fortsat i billedlig og konkret forstand passe på de små i skolegården, herunder vil lejerne i det private udlejningsbyggeri og i det almene udlejningsbyggeri have et sikkert værn i Beboerlisten, som fortsat vil modarbejde nedskæringer og arbejde for forbedringer på de bløde områder: børn, handicappede, skolerne og ældreområdet – ligesom vi både konkret i enkelte sager og generelt støtter de mange arbejdsløse, konstanthjælpsmodtagere, sygedagpengemodtagere, som oplever at ende uden forsørgelsesgrundlag o.s.v.

Borgernes retssikkerhed, når de er i klemme i det kommunale system, er vigtig for Beboerlisten. Beboerlisten vil fortsat være borgernes vagthund i byrådet.

I byplanlægningen arbejder vi for at bevare den borgernære service i gåafstand fra alle befolkningsrige områder, herunder bevarelse af de 24 folkeskoler, børnehaver lokalt med pasningsgaranti i skoledistriktet, bevarelse af dagligvarehandel i by og på land så vidt muligt i gåafstand fra beboernes hjem."

I øvrigt henvises til uddybningerne i det tidligere udsendte særnummer af Lejer i Randers.

Nye medlemmer

Vi opfordrer alle vore medlemmer til at hjælpe med at styrke. Lejerforeningen. Vis eller giv bladet til interesserede, flere blade kan rekvireres. Blanketten herunder kan bruges til indmeldelse.

Jeg indmelder mig hermed i Lejerforeningen:

Navn:

Adresse:

Postnummer og by:

Telefonnr.:

Mail adresse:.....

Indsendes i kuvert til Randers Lejerforening
Torvegade 14, 1. sal, 8900 Randers.

Kontingent

Indmeldelsesgebyr: 330,-
Engangsbeløb, betales af alle medlemmer

Kontingent
Almindelige medlemmer: 290,-
I alt første år: 620,-

Pensionister / førtidspensionister: 240,-
I alt første år: 570,-

